

www.xenesglosses.eu

Εφεση στις ξένες γλώσσες, είτε για να αποκτήσουν πλεονέκτημα στην απαιτητική αγορά εργασίας του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου είτε από χόμπι, παρουσιάζουν σταθερά οι Έλληνες. Το γεγονός αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα ειδικά όταν, σύμφωνα με έρευνα του Ευρωβαρόμετρου,

το 83% των Ευρωπαίων αναγνωρίζει μεν τη σημασία της γνώσης ξένων γλωσσών, περίπου ένας στους δύο (44%) όμως παραδέχεται ότι δεν μπορεί να κάνει ολοκληρωμένη συζήτηση σε άλλη γλώσσα, πέραν της μητρικής. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν και ορισμένοι Ευρωπαίοι οι οποίοι ανεξάρτητα από τις κλασικές ή όχι σπουδές τους επιδιώκουν να μάθουν Ελληνικά.

Η τάση αυτή των Ελλήνων τούς οδηγεί και στην εκμάθηση πιο... σπάνιων γλωσσών. Η ιστορικός κυρία Κατερίνα Χάλκου αγαπά το θέατρο. Πριν από δύο χρόνια άρχισε μαθήματα ρωσικής γλώσσας. «Αισθανόμουν ότι διαβάζοντας και βλέποντας ρωσικό θέατρο σε μετάφραση κάτι έχανα» είπε στο «Βήμα». Αρχισε εντατικά μαθήματα, έξι ώρες την εβδομάδα τον πρώτο χρόνο και τέσσερις, τον δεύτερο. Γνωρίζει ήδη αγγλικά και γαλλικά και ομολογεί ότι τα ρωσικά τη δυσκόλεψαν στην αρχή. «Χρειάστηκαν τρεις μήνες να εξοικειωθώ με το αλφάβητο και να μπορώ να διαβάσω στα ρωσικά». Μπορεί πλέον να κάνει μια απλή συζήτηση στα ρωσικά και φιλοδοξεί κάποια στιγμή να μπορεί να απολαύσει τον «Γλάρο» του Τσέχοφ στο πρωτότυπο. Στο μεταξύ έδωσε εξετάσεις για την απόκτηση του πρώτου πιστοποιητικού γλωσσομάθειας στα ρωσικά. «Θέλω να έχω και κάποιο πτυχίο που να πιστοποιεί τις γνώσεις μου. Θεωρώ ότι μια τρίτη γλώσσα, και μάλιστα κάποια που δεν συγκαταλέγεται στις “κλασικές” ευρωπαϊκές γλώσσες που μαθαίναμε συνήθως, αποτελεί δεξιότητα που εμπλουτίζει το βιογραφικό μου».

«Είναι γλωσσομαθείς οι Έλληνες, με ενδιαφέρον και μεγάλη επιτυχία στην εκμάθηση ξένων γλωσσών. Υπάρχουν σπουδαστές στο Διδασκαλείο που παρακολουθούν ταυτόχρονα τέσσερις ξένες γλώσσες» ανέφερε ο κ. Ιωάννης Κογκετσιδής, γραμματέας του Διδασκαλείου Ξένων Γλωσσών του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο οποίο παραδίδονται μαθήματα ξένων γλωσσών από το 1931. Εφέτος διδάσκονται 21 γλώσσες, ανάμεσα στις οποίες ιαπωνικά, κορεατικά, περσικά και αραβικά. Δημοφιλέστερη είναι τα ισπανικά. «Είναι σταθερά η πρώτη γλώσσα τα τελευταία επτά χρόνια, με δεύτερη τα αγγλικά και τρίτη τα ιταλικά» σύμφωνα με τον κ. Κογκετσιδή. Ακολουθούν τα γερμανικά, τα ιαπωνικά, τα αραβικά, τα κινεζικά και τα ρωσικά. Συνολικά εφέτος έχουν εγγραφεί στο Διδασκαλείο 3.220 σπουδαστές, αριθμός περίπου σταθερός τα τελευταία τρία χρόνια.

Η Ελλάδα παραμένει μεταξύ των χωρών-μελών της ΕΕ όπου καταγράφονται τα υψηλότερα ποσοστά γλωσσομάθειας. Το 44,8% των Ελλήνων ηλικίας 25-64 ετών δηλώνει ότι μιλάει μια ξένη γλώσσα (35,7%, ο αντίστοιχος μέσος όρος των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), το 33,4% δήλωσε ότι δεν μιλάει καμία ξένη γλώσσα (36,2%, ο μέσος όρος στην ΕΕ) και το 21,9% δήλωσε ότι μιλάει δύο ή περισσότερες ξένες γλώσσες (28,1%, ο αντίστοιχος μέσος όρος στην ΕΕ). Από τα ίδια στοιχεία φαίνεται ότι τα μεγαλύτερα ποσοστά μαθητών που διδάσκονται τουλάχιστον μια ξένη γλώσσα καταγράφονται στην Ελλάδα (92%), στην Ιταλία (74%) και στην Ιρλανδία (73%).

Στη χώρα μας, και σε πιλοτική εφαρμογή, λειτουργεί από τις αρχές του σχολικού έτους πρόγραμμα διευρυμένου ωραρίου σε 800 ολοήμερα σχολεία της χώρας, όπου, μεταξύ άλλων, παρέχεται η δυνατότητα διδασκαλίας της αγγλικής γλώσσας, ήδη από την Α' τάξη του Δημοτικού καθώς και δεύτερης γλώσσας.

Εκ παραλλήλου με τις πιο δημοφιλείς γλώσσες οι Έλληνες επιδιώκουν να μάθουν γλώσσες-εργαλεία της δουλειάς τους. Η κυρία Αλεξία Μπούκα, καθηγήτρια σουηδικών σε ιδιωτικό φροντιστήριο, παρατηρεί εφέτος αύξηση του ενδιαφέροντος για τα σουηδικά. Η οικονομική κρίση περιορίζει τα έξοδα, μαζί με αυτά και τις δαπάνες για ξένες γλώσσες; «Πιστεύω ότι ακριβώς λόγω της κρίσης μαθαίνουν τη γλώσσα για να μπορέσουν να φύγουν για τη Σουηδία και να αναζητήσουν δουλειά εκεί». Στο φροντιστήριο φοιτούν συνολικά 30 σπουδαστές, όλοι ενήλικοι, και γνωρίζουν ήδη αγγλικά, αρκετοί και γερμανικά. «Οι περισσότεροι έχουν ηλικία μεταξύ 20-35 ετών. Μαθαίνουν τη γλώσσα για να συνεχίσουν τις σπουδές τους στη Σουηδία. Πάρα πολλοί είναι οι γιατροί που προγραμματίζουν να κάνουν την ειδικότητά τους και να δουλέψουν στη Σουηδία διότι εκεί υπάρχει έλλειψη γιατρών».

«Να γιατί έμαθα να μιλώ και να γράφω ελληνικά»

Η κυρία Μπιάνκα Τιάνα Μας από την Ισπανία

Στην οικογένειά της είχαν πάντοτε έφεση στην εκμάθηση των ξένων γλωσσών. Αλλά η επιλογή της να μάθει ελληνικά ξένισε. «Ήταν ασυνήθιστο» τονίζει. «Δεν φαινόταν να έχει άμεση χρησιμότητα». Η κυρία Μπιάνκα Τιάνα Μας είναι Ισπανίδα, πλέον η ζωή την έφερε να διαβίει στην Ελλάδα, και βέβαια «δεν μετανιώνω για την επιλογή μου να μάθω ελληνικά». Η Μπιάνκα χρειάστηκε τέσσερα χρόνια για να μάθει τη «δύσκολη και απαιτητική γλώσσα σας, αλλά είναι ίσως το βασικότερο στοιχείο να κατανοήσει κανείς τη σύγχρονη πραγματικότητα

της κοινωνίας σας».

Τα ελληνικά τα έμαθε όταν τέθηκε το ζήτημα εμπλουτισμού των γνώσεών της στις ευρωπαϊκές γλώσσες και τα επέλεξε «από περιέργεια και ενδιαφέρον για την Αρχαιότητα, αλλά κυρίως το σήμερα». Στα πρώτα μαθήματα «δεν καταλάβαινα σχεδόν τίποτε». Τώρα πλέον, ύστερα από τέσσερα χρόνια μαθημάτων στη Μαδρίτη, «όταν ακόμη στο μυαλό μου δεν υπήρχε καν η ιδέα άφιξης και διαμονής στην Ελλάδα» και δύο χρόνια παραμονής στην Αθήνα, μιλά και γράφει με άνεση, έχοντας ως πιο αγαπημένες λέξεις «το “λουλούδι” και το “ευχαριστώ”». Στην πρώτη περίπτωση είναι σαν να ανοίγει το άνθος στις συλλαβές και στη δεύτερη σαν να εκφράζεται όλη η ευγνωμοσύνη του προσώπου σε ένα γεμάτο νόημα ρήμα».

«Η λέξη “παρόν” γειώνει μοναδικά τη στιγμή»

Με άριστες γνώσεις αγγλικών και γαλλικών, ο γερμανός σκηνοθέτης θεάτρου κ. Μιχαέλ Ζάιμπερ έμαθε νέα ελληνικά «για να υποβοηθήσω τη δουλειά μου, όταν χρειάστηκε να σκηνοθετήσω την ευριπίδεια τραγωδία “Τρωάδες” με έλληνες ηθοποιούς». Δεν έκανε μαθήματα «με τη στενή έννοια του όρου», αλλά προμηθεύθηκε συγγράμματα ελληνικής και τον βοήθησαν «φίλοι φιλόλογοι και καθηγητές των Νέων Ελληνικών». Η δυσκολία μιας γλώσσας είναι «υποκειμενική υπόθεση. Η εκμάθηση των ελληνικών δεν θεωρώ ότι ήταν δύσκολη». Η αγαπημένη του λέξη είναι «“παρόν”, καθώς γειώνει τη στιγμή με μοναδικό τρόπο, δίνει το “εδώ και τώρα” όπως καμία άλλη γλώσσα». Αλλά παρατηρεί ότι «πολλές φορές οι Έλληνες, και κυρίως οι νέοι, κακοποιούν τη γλώσσα τους, ή δυσκολεύονται να εκφραστούν με πληρότητα σε αυτήν. Αραγε, για παράδειγμα, πόσες... ώρες αντιστοιχούν στη “μία η ώρα”, όταν λένε ορισμένοι “θα τα πούμε στις μία”...».

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΟΥΖΕΛΗ, Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ | Σάββατο 6 Νοεμβρίου 2010

Πηγή: www.tovima.gr

ΠΗΓΗ: xenesglosses.eu